

ת"פ 13229/07 - מדינת ישראל נגד רותם אשש

בית משפט השלום ברמלה

18 אוקטובר 2022

ת"פ 21-07-13229 מדינת ישראל נ' אשש

לפני כבוד השופט איליה אורן
המשאימה מדינת ישראל
נגד רותם אשש
הנאשם

זכור דין

כתב האישום

- הנאשם הורשע על יסוד הודהתו בעובדות כתוב האישום בביצוע עבירה איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין").
- מכتب האישום עולה כי ביום 25.2.2021 עוכב הנאשם בתחנת משטרת מודיעין (להלן: "התחנה"). הנאשם השתולב בתחנה, אז השוטרת ל.ו. (להלן: "השוטרת") שירתה אותה עת כiomנאית, סיעה בכיבילתו. ביום 1.3.2021 התקשר הנאשם ליום התחנה מספר טלפון חסום, ונענה על-ידי השוטרת. אז אמר הנאשם על השוטרת באומרו: "**לי? אמא של א'. צפי פגעה.**".
- בהתאם להסדר הטיעון הדינמי, ומהמת גלו הצעיר של הנאשם, שהיה כבן 20 בעת ביצוע העבירה, הגיע השירות המבחן תסקרי על אודוטיו, ובו המליך על ביטול הרשותה הנאמם והשתת ענישה חינוכית, בדמות של"צ למשך 180 שעות.

טייעוני הצדדים

- הצדדים נחלקו בשאלת הרשותה הנאמם, והעונש הראוי לו. ב"כ המ-REAL עווה"ד עדין בן חיים טענה שאין מקום לבטל את הרשותה, לנוכח חומרת העבירה והעדר הוכחה לנמק קונקרטי. נטען כי הנאשם פגע במעשי באופן חמוץ בערכיהם המוגנים. הן משומש האיום היא שוטרת המשרתת בתפקידה את הציבור, והן משומש שהאיום שההשמע כלפייה ממשי ומטריד, הוא עורר את פחדה, ונידות משטרת נשלחו לגן של בנה. מנגד, בהתחשב בנסיבות האישיות של הנאשם, נטילת האחריות והתסקרי החובי, טענה ב"כ המ-REAL שניתן לחרוג לקולה ממתחם העונש הראוי, שנע לשיטת המ-REAL בין מספר חדש מסר ועד 18 חודשים, ועתה להשית עליו מסר מותנה, פיצו למתлонנות ושל"צ. לתמיכה בעתרתה להרשותה הנאמם הגישה ב"כ המ-REAL את רע"פ 4475/21 ואשאחי נ' מדינת ישראל (28.7.2021)).

- ב"כ הנאשם עווה"ד אףaben צדק, עתר לאמץ את המלצת שירות המבחן, לבטל את הרשותה הנאמם, ולהשיט עליו עונש של"צ, אף אם בהיקף נרחב מהמצוע. נטען, שהנאשם ביצע "טעות אנוש" בהתנהגותו וזאת בשל תסיסה שהיא הייתה בתחנה, ומאחר שנלקח ממנו ציוד מקצועי יקר ערך. לכן, כך נטען, פעל הנאשם מיותר תשכול, ויש להתייחס אל האירוע בפרופורציה המתאימה.

6. ב"כ הנאשם הפנה לנשיבותו האישיות של הנאשם בהיותו צער, נעדר עבר פלילי מכל סוג, משפטו נורמטיבית ומרשימה, והוא תומכת בו. כעולה מ不可思יר שירות המבחן, הוסיף וטען כי הנאשם נתן אחריות מלאה על מעשיו, הביע אמפתיה כלפי המתлонנת, הבין את טעותו, שיתף פעולה עם שירות המבחן, והוא מתנדב בשעות הפנאי שלו בבתי חולים ועם נוער בסיכון.

7. ביחס לנזק הקונקרטי שיכל להיגרם לנאשם, טען הסניגור כי הלה מעוניין לעבוד כמורה להήגיה, ولكن הרשעה פגע בעתידו.

8. בדברו האחרון סיפר הנאשם שהוא בעל תעודה בגרות מלאה, ומדובר לא היה מעורב באירועי אלימות או התנהגות לא הולמת בבית הספר; כי הוא מתנדב ומסייע לילדים בני גילו של בן השוטרת; הביע צער על מעשו ואמר שלא התקoon לפגוע בשוטרת, אלא אמר את דבריו בשל "חשיבה שלא במקום".

סוגיות ביטול הרשעה

9. כלל הוא כי מי שהוכחה אשמו יורשע בדיון. במקרים יוצאי דופן, כחריג שבחריגים, יכול בית המשפט להורות על ביטול הרשעה מקום שאין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מהרשעה לבין חומרת העבירה שביצע (reau"פ 1535/20 **דוקטור נ' מדינת ישראל** (15.3.2020); ע"פ 4318/20 **מדינת ישראל נ' חסן** (18.4.2021)).

10.cidוע, ההלכה בעניין הימנעות מהרשעה או ביטולה נקבעה בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 337 (1997) (להלן: "הלכת כתב"), והוא דורשת קיוםם של שני תנאים מצטברים: הראשון, כי **סוג העבירה** מאפשר ויתור על הרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה אחרים; והשני, כי הרשעה פגעה חמורה **בבסיסי השיקום** של הנאשם.

11. תנאי הפגיעה "בסיסי השיקום" של הנאשם פורש בפסיכה כ"**פגיעה קשה ו konkretit**" כתוצאה מהרשעה, פגיעה שדרושת הוכחה על סמן תשתיית ראייתית ברורה (reau"פ 7224/14 **פרנסקי נ' מדינת ישראל** (10.11.2014);reau"פ 6429/18 **פלוני נ' מדינת ישראל** (18.11.2018)). ודוק, נקבע שאין די בהוכחת אפשרות תיאורטית לפגיעה עתידית, אלא בהוכחת **נזק מוחשי וקשה** בשיקומו של הנאשם (reau"פ 9118/12 **פרג'ין נ' מדינת ישראל** (1.1.2013);reau"פ 3589/14 **לווזון נ' מדינת ישראל** (10.6.2014);reau"פ 1097/18 **בצלאל נ' מדינת ישראל** (18.04.2018)).

12. בית המשפט העליון דן בשנים האחרונות ביחסו הגומלין של תיקון 113 לחוק העונשין שקבע כללי לבניית הענישה - אל מול הלכת כתב, וDMA ניסיונות לבטל את ההלכה או להקל בתנאייה (reau"פ 2327/19 **אדוארדו נ' מדינת ישראל** (19.5.2019);reau"פ 2937/20 **ואלפא נ' מדינת ישראל** (19.5.2020)). והובאה כי סוגית הרשעה עומדת בפני עצמה והיא אינה חלק מן העונש, ולכן גם לא חלק ממתחם הענישה (reau"פ 3195/19 **אגוזי נ' מדינת ישראל** (4.7.2019));reau"פ 547/21 **סיטניק נ' מדינת ישראל** (17.3.2021)).

13. ולענינו, עבירות האיום מאפשרת במהותה לשקל או הרשעה, כশנисיבות מתאימות לכך. ככלומר, כטעוצמת

הפגיעה בערכים המוגנים העומדים בסיס האיומים - מתונה. במקרה דנן, לא ניתן לומר כי נסיבות המעשה מקלות. אין חולק כי "התקלות" הנאשם עם המשטרת נחוותה עבورو באופן קשה, על רקע תחושתו לפגעה בצרפתו ללא הצדקה. בהחלטת יתכן שהתקפרעות הנאשם בתחינה נבעה מטעיסטו זו ומחוسر בשלותו, והדברים מובנים.

14. אולם, ימים ספורים לאחר מכן, דהיינו שלא "בעידנא דרייתהא", התקשר הנאשם ליום התחינה, שוחח עם השוטרת שהייתה במהלך עבודתה, ואיים עליה תוך השמעת أيام מפורש - ללא כל מORA, רק משום שביצעה את תפקידיה וסיעה בכבלתו.

15. נכון שמדובר באירוע נקודתי וקצר כפי שתען ב"כ הנאשם. אך תוכן האיום המשתמע לפגעה במבנה הקטין הצער של השוטרת מטריד, ואין פלא שהוא עורר את פחדה של השוטרת והוביל לתגובה מיידית של המשטרת. בכך פגע הנאשם בשלות נפשו ובתחושים ביטחונה האישית של השוטרת כאדם פרטי, לצד הפגעה באינטרסים הציבורי החשוב של הגנה על משרתי ציבור. לכן אני סבורה, שמעשה הנאשם אינו מאפשר את ביטול הרשותו (וראו פסיקה שהגישה המאשימה, רע"פ 4475/21 **ואשאחי נ' מדינת ישראל** (28.7.2021)).

16. נוסף על כך, גם אם היה מתקיים התנאי הראשון בהלכת כתוב, הנאשם לא עומד בנטל הוכחת התנאי השני והמצטבר, בנוגע לקיומו של **"נזק קונקרטי"**. טענת הסניגור לפגעה בדימוי העצמי של הנאשם בהיותו בחור צעיר בן למשפחה נורמטיבית, לא הוכחה כנזק קונקרטי (רע"פ 9042/17 **היאם עבד נ' מדינת ישראל** (27.12.2017)). וביחס לנזק העתידי האפשרי לנאשם, כאמור, אין די בטענה כללית לשאיית ללמידה הוראת נהיגה, ויש להוכיח את הנזק באופן מוחשי.

גזרת העונש

מתחם העונש ההולם

17. ברא"פ 2038/04 **לם נ' מדינת ישראל**, פ"ד ס(4) 96 (2006) עמד בית המשפט העליון מפני כב' השופטת ד' בייניש (כתוארה אז) על הערכים המוגנים בעבירות איומים, כדלקמן:

"היאום הוא אפוא ביטוי שהמשפט מטיל עליו מגבלות תוך פגעה בחופש הביטוי, וזאת כדי להגן על ערכים אחרים ובהם שלמות נפשו, ביטחונו וחירותו פועלתו של הפרט. היאום מסכן את חירותו פועלתו של הפרט שכן פעמים רבות היאום הכרוך גם בczפיה להתנהגות מסוימת מצד המאויים שהמאויים מבקשים להשיג באמצעות השמעת האיום."

18. נדמה שמיותר להזכיר מילום על חשיבות עבודת השוטרים, שבתקופתם עושיםليلות כמים בשמירה על הציבור, פשטוו ממשמעו, לצד הסדר הציבורי והגנה על שלטון החוק. עבודת השוטרים כרוכה מטבחה ב מגע קרוב עם אוכלוסיות מגוונות, ולא פעם מעמידה אותם בסיכון אישי. אלו הם שיקולים המשפיכים את בית המשפט למלא תפקידו בהגנה על השוטרים.

19. יפים לעניינו דברי כב' השופט א' רובינשטיין (כתוארו אז) בرع"פ 11/2019 **מיארה נ' מדינת ישראל** (22.3.11):

"...לחופש הביטוי מגבלות שבדין, ובינהן איזומים והעלבת עובדי ציבור כבעניינו, כמו גם לשון הרע במרקמים אחרים. המטיל אימה על הזולת אין הזולת צריך לפשש ביכולתו העתידות של המאים כדי לברר אם יש ממש באיזומים; ועובד הציבור אינם צריכים להיחשף לחריצת לשון קלות, חרופים וגידופים מכל ברבי רב, שיקנה לו חסינות בשל חופש הביטוי. לבתי המשפט תפקיד גם בהגנה על כבודם".

עוד לעניין חשיבות ההגנה על עובדי הציבור ראו רע"פ 5940/06 **גלאי נ' מדינת ישראל** (18.12.06).

20. הענישה הנוגעת בעבירות איזומים כלפי עובדי ציבור תחתיתה במאסר מוותנה ורכיבים כספיים, ותקורתה במאסר בפועל, בהתאם לחומרת העבירה ונסיבותה. להלן אסקור פסיקה רלוונטית בעבירות איזומים כלפי משרות ציבור:

א. בرع"פ 11/2019 **מיארה נ' מדינת ישראל** (22.3.11), שהוזכר לעיל, נדון נאשם שהורשע לאחר שמיית הוכחות בעבירות איזומים והעלבת עובד ציבור, משאים להרוג את השוטר שהגיע לטיפול בזירה, ועלב בו בלשון בוטה וגסה. בגין מעשיו נדון הנאשם למאסר מוותנה למשך 7 חודשים וקנס בסך 2,000 ₪.

ב. בرع"פ 10038/2008 **ביבזיב נ' מדינת ישראל** (30.11.2008), שהוגש על-ידי המאשימה, נדון נאשם שהורשע באיזומים שהשמיע כלפי שוטר ומשפחתו, בשתי הزادמניות בהן ביצע השוטר תפקידו במהלך שבועיים. בהיות הנאשם בעל עבר פלילי הוא נדון למאסר בפועל למשך 4 חודשים וענישה נילוות.

ג. בرع"פ 13/2014 **ברזק נ' מדינת ישראל** (10.4.2014), נדון נאשם נעדר עבר פלילי, שהורשע לאחר שמיית הוכחות בעבירות איזומים על שוטרים והעלבת עובד ציבור, לעונש מאסר למשך 3 חודשים לריצוי בעבודות שירות, מאסר מוותנה קנס ופיצוי.

ד. בرع"פ 6268/2012 **שחורי נ' מדינת ישראל** (4.9.2012), נדון נאשם שהורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות איזומים כלפי פקח חניה, לעונש מאסר מוותנה למשך 4 חודשים, קנס בסך 800 ₪ ופיצוי בסך 3,500 ₪.

21. לאחר שסקרתי את הפסיקה הנוגעת מצאתו לקבוע כי מתחם העונש ההולם בנסיבות המעשה בעניינו נע בין **מאסר מוותנה ועד מספר חדש למאסר בפועל**.

נסיבות שאינן קשורות ביצוע העבירה

22. הנאשם צעיר רוקן בן 21, ביצע את העבירה בהיותו בן 20. הוא מתגורר בבית הורי בעיר מודיעין, סיים 12 שנות לימוד והוא בעל בגרות מלאה, השחרר מהצבא שחרור מוקדם לאחר שלושה חודשים שירות, עובד כתקליטן באולם אירועים, מנהל פאב במודיעין ועסק עצמאי נסף.

23. הנאשם נuder עבר פלילי, המקרה דן חורג מאורחות חייו, וכאולה מטיעוני הסניגור נבע מתחסכו עקב סיגרת אירוע בו עבד כתקליטן, והחרמת ציוד, ולא סכוסר איש עם השוטרת.

24. הנאשם הודה בעובדות כתוב האישום ובכך חסר בין היתר את עדות השוטרת, כמו גם את זמנו של בית המשפט. שירות המבחן עמד על נטילת האחריות של הנאשם למשעו, על אפთה שחש כלפי המתלוונת, ורמת מסוכנותו של הנאשם הוערכה כנמוכה. לצד זאת, עיר כי הנאשם טען כלפי המתלוונת בפני שירות המבחן להתנצלות כלפיו, ואגרסיביות בלתי מדתית. ואולם לא הוצאה כל ראייה לתמיכה בטענותיו, וממילא הדבר לא עולה מעובדות כתוב האישום, ולכן ספק בעיני אם יש הצדקה לתחשויותיו הקשות.

25. מכל הטעמים הנזקפים לקולה לנאשם, ונוכח המלצה החיובית של שירות המבחן מצאת גזoor על הנאשם עונש בחתיתתו של המתهم.

אשר על כן החלטתי לגזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מסר מותנה למשך 3 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעברו כל עבירות אלימות, לרבות איוםים, למשך שנתיים מהיום.

ב. הנאשם יבצע 180 שעות של"צ, בהתאם לתוכנית שתיקבע על-ידי שירות המבחן.

ג. הנאשם ישלם פיצוי לשוטרת בסך 1,000 ₪, וזאת בגין נפגעת העבירה בתוצאות גזר הדין ותדגג בהגשת פרטיה למציאות בית המשפט, עד 24.10.2022 (המashiמה תעדקן את נפגעת העבירה בתוצאות גזר הדין ותדגג בהגשת פרטיה למציאות בית המשפט, עד 1.12.2022).

צו כלכלי למוצגים.

المذكرة تسلح عوتك مجزر الدين لשירות المבחן

זכות ערעור לבית המשפט מחוזי מרכז-לוד בתוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ג תשרי תשפ"ג, **18 אוקטובר 2022**, בנסיבות ב"כ המashiima, עוה"ד רעות זוסמן וועה"ד הדס פרידמן, הנאשם וב"כ עוה"ד אף אבן צדק.